

La vergonya i la por, per als agressors! Governs i estats, assumiu responsabilitats!

El 25 de novembre ens unim, internacionalment, per denunciar que les violències masclistes no són fets aïllats, sinó violències estructurals que formen part d'un sistema opressor. Reivindiquem la força col·lectiva i diversa de dones, lesbianes, trans i identitats dissidents. Aquestes són revoltes feministes, moviments permanents per desmantellar i deconstruir el sistema cisheteropatriarcal, capitalista, racista, colonial i militarista que perpetua aquestes violències. Les nostres forces col·lectives i diverses són essencials per resistir i transformar aquestes estructures de poder institucionals que afecten profundament les nostres vides.

La força col·lectiva de dones, lesbianes, trans i identitats dissidents qüestiona també el paper dels mitjans de comunicació i les xarxes socials. No poden ser còmplices d'una narrativa que normalitza les violències, el masclisme, el racisme i el colonialisme replicant models que perpetuen l'agressió i la impunitat. Els mitjans de comunicació i les xarxes socials tenen la responsabilitat de col·laborar en la denúncia dels agressors i assenyalar les estructures de poder que els protegeixen, en lloc de culpabilitzar les víctimes. Malauradament, els continguts que difonen les plataformes digitals donen visibilitat a les accions dels agressors. **Governos i estats han d'assumir la seva part de responsabilitat i regular aquestes plataformes per garantir que no esdevinguin canals de difusió de violències.**

El cas Pélícot a França, en què desenes d'homes van participar en una violació, ens recorda la impunitat amb què es protegeix el poder masculí quan es creua amb la violència contra les dones. Aquesta impunitat no és exclusiva d'aquest cas: es repeteix en agressions com les que van denunciar les jornaleres de Huelva el 2018, arxivades sense justícia, i que ens mostren com el sistema racista i patriarcal continua culpant les víctimes, fins al punt de deportar-les si es troben en situació irregular.

La decisió de Pélícot de fer públic el judici, és un acte de reparació i de dignitat que qüestiona directament aquesta dinàmica, exigint que la vergonya recaigui sobre els agressors i aquells que els encobreixen. Per part nostra, fem públic el nostre suport i solidaritat amb totes les dones que pateixen violències, tant amb les que denuncien per via penal com amb les que no ho fan: totes tenen els mateixos drets, i el seu procés ha de ser respectat. Que les dones agredides parlin quan, com i on vulguin; que denunciïn si volen o si poden. El patriarcat ens vol silencioses, però trencar els silencis ha estat un triomf dels moviments feministes diversos.

Aquestes situacions ens obliguen a una reflexió profunda sobre la responsabilitat col·lectiva per evitar que aquestes agressions es repeteixin. Aquesta responsabilitat social i política és essencial per avançar cap a una societat lliure de violències masclistes, on les víctimes no siguin silenciades i els agressors no gaudeixin d'impunitat, i per restaurar la dignitat i la justícia.

DIVERSES: Som feministes que vivim per tot el territori: pobles, barris, escoles, llars, centres de treball i universitats. Som de totes les edats i ens reconeixem com a lesbianes, trans, bisexuals, intersexuals, queer, asexuals, no binàries i heterosexuales. Tenim diversitat funcional, sensorial i intel·lectual.

Som migrades i racialitzades, exiliades i refugiades, gitanes i paies. Som les assassinades, som les preses, som les que usen drogues i sobreviuen a múltiples situacions de vulnerabilitat. Som les que vivim en conflictes armats, on les dones són les que continuen posant els seus cossos i sobre els seus cossos s'expressa la violència de les guerres.

Som a les fronteres, a la mar Mediterrània i a totes les mars, perquè les violències masclistes, tot i colpejar-nos de manera diferent, són estructurals.

JUNTES PER FER ACCIONS COL·LECTIVES: Les feministes, vingudes del nord, del sud o travessant mars, compartim la força i el desig infinit de llibertats i justícies globals. Ens unim per afrontar de manera col·lectiva les diverses formes i expressions de les violències patriarcals.

Denunciem les violències que es manifesten en molts espais de la nostra vida: les violències sexuals, l'assetjament per raó de sexe i per raó de gènere en àmbits laborals, acadèmics, culturals, esportius, entre d'altres, sovint percebuts com a segurs però que, en realitat, també esdevenen escenaris de violència. Denunciem les violències contra les dones grans, destacant les violències relacionades amb la manca de cures dignes, negligències institucionals i els abusos en espais com les residències. A més, les violències digitals amplifiquen l'abast de l'agressió en l'era tecnològica, i tampoc podem oblidar les violències obstètriques, les econòmiques i les exercides contra dones i identitats dissidents que desafien els rols imposats per aquesta societat.

Totes aquestes violències estan interconnectades i responen a un sistema que atempta contra la llibertat dels nostres cossos i de les vides. Les mares i les criatures pateixen violència vicària i institucional, especialment quan s'atreveixen a denunciar abusos sexuals, fet que sovint deriva en la pèrdua de la custòdia dels seus fills i filles ("arranjaments"). D'altra banda, les dones migrades i racialitzades també es veuen privades de la custòdia dels seus fills i filles, ja que institucions com la DGAIA apliquen criteris racistes i colonials per justificar aquestes decisions.

La manca de recursos econòmics i d'habitatge digne dificulta un abordatge integral de les violències masclistes, ja que moltes dones es veuen forçades a conviure amb els seus agressors o a quedar-se en entorns familiars hostils per manca d'alternatives. Aquesta situació s'agreuja amb els desnonaments, que no només deixen les dones sense llar, sinó que també poden posar en risc la custòdia de les seves criatures. A més, les dones en situació administrativa irregular no tenen accés a ajuts socials ni poden signar contractes de lloguer, fet que les deixa en una situació d'extrema vulnerabilitat i les limita encara més en el seu camí per sortir d'entorns violents.

Denunciem que els ajuntaments incompleixen la llei en no empadronar persones migrades, negant principalment a les dones el dret a la salut universal, l'escolarització dels fills i filles i múltiples serveis bàsics com ara els tràmits davant d'Estrangeria.

Les múltiples violències contra les treballadores de la llar i de les cures, en la seva majoria migrants, continuen reproduint-se malgrat la ratificació del conveni 189 de l'OIT. La recent Normativa de Riscos Laborals deixa la seguretat a l'avaluació de les persones ocupadores, sense possibilitat de ser fiscalitzada pels organismes competents.

Reclamem la llibertat de les retingudes en els Centres d'Internament per a Estrangers (CIE). Denunciem que aquestes presons separen mares de les seves criatures, interrompen lactàncies i deporten dones sense recursos cap a la mateixa violència de la qual van fugir.

Recuperem la nostra memòria històrica i denunciem les violències contra les dones empresonades durant el franquisme a través del Patronato de Protección de la Mujer, perquè els impactes d'aquestes agressions perviuen encara en generacions posteriors.

La recent modificació de la Llei Mordassa continua criminalitzant les protestes de diversos col·lectius i reforça un estat policial que intensifica el control social. Aquesta llei afecta especialment les treballadores sexuals, que es veuen forçades a desplaçar-se a espais insegurs i a patir assetjament policial, una situació que també impacta en les possibles víctimes de trata.

VIVES: Volem transitar per espais i territoris sense por. Volem una societat on no hi tinguin lloc les violències masclistes; ens hi va la vida. Per això, teixim aliances i ens unim a altres feministes del país i d'arreu del món en aquesta lluita. A casa nostra, l'eco de les seves veus i accions ressona en el nostre interior, i això ens fa sentir més vives que mai.

LLIURES: Aquest 25N, les feministes continuem amb l'objectiu d'enderrocar el sistema capitalista, heteropatriarcal, racista i colonial per tal de construir una societat on visquem en llibertat, sense violències masclistes i amb vides dignes. Exigim dones lliures en territoris lliures, alliberats de les violències de les guerres i del militarisme patriarcal, racista, imperialista i colonial. Demanem als governs que actuïn per garantir una acollida i refugi dignes, sense discriminació per a les dones que fugen de les guerres i de les seves conseqüències.

Rebutgem la política de dretes del Pacte Europeu de Migració i Asil (PEMA) que en comptes de facilitar una acollida digna i càlida a les persones que fugen de diverses procedències i situacions de violències, el que fan és organitzar veritables camps de detenció per a aquestes persones, enfortint i militaritzant encara més les fronteres.

De manera especial, ens unim en el dolor i ens solidaritzem amb les dones palestines que pateixen les violències i el genocidi que l'estat d'Israel comet contra Gaza i tota Palestina. La nostra sororitat amb les dones del Líban, Iran, Afganistan, Rojava, Ucraïna, Nicaragua i d'arreu del món que resisteixen contra les guerres i les violències específiques que aquestes generen.

EXIGIM:

- **Polítiques públiques integrals amb recursos suficients en protecció i recuperació enfront de les violències masclistes, amb implicació de totes les administracions, especialment en educació, salut i justícia, i amb una atenció especial a persones en situació de vulnerabilitat.**
- **Protocols accessibles que reconguin la diversitat de les violències masclistes i de les persones que la pateixen.**
- **Que les administracions públiques i el sistema judicial —jutgesses, fiscals, advocades i personal administratiu— incorporin una perspectiva de gènere i antidiscriminació que asseguri la prevenció, investigació i reparació efectiva en casos de violència masclista. Han de garantir els drets de totes les persones, independentment de la seva condició, expressió, identitat o orientació afectiva i sexual.**
- **Derogació de la llei d'estrangeria per la seva violència institucional i patriarcal envers les dones migrades i en situació administrativa irregular. Tancament immediat dels CIEs. Regularització, ja!**
- **Dret a un habitatge digne, amb l'eliminació de les traves d'una burocràcia innecessària per a les persones en risc d'exclusió, així com el dret a l'empadronament sense domicili fix per garantir l'accés als drets bàsics. Regulació i accés universal als subministraments d'aigua, llum i gas per assegurar una vida digna, especialment per a les famílies monomarentals.**

- Regulació dels lloguers per prioritzar les necessitats de les persones, protegir de desnonaments i afavorir l'estabilitat habitacional.
- Reconeixement de les treballadores de la llar i les cures dins del règim general de la Seguretat Social i compliment efectiu del Conveni 189 de l'OIT. Drets plens per a totes, incloses les treballadores internes.
- Protecció laboral per a les treballadores de la llar i les cures, amb inspeccions per assegurar condicions segures i detectar vulneracions de drets laborals.
- Una educació efectiva-sexual obligatòria al llarg de totes les etapes educatives, amb formació continuada en perspectiva feminista per al professorat i agents educatius. Aquesta formació cal que inclogui les persones trans, referents i activistes i que promogui valors inclusius per transformar la cultura de la violència.
- Mitjans de comunicació responsables, amb perspectiva feminista en el tractament de les informacions sobre les violències masclistes, i regulació de plataformes digitals per evitar la difusió de violència i impunitat.

Aquest 25N, responem de manera col·lectiva a aquestes agressions, sabent que només **JUNTES, DIVERSES, VIVES, LLIURES I REBELS** podem desfer aquest cercle de violència que ens oprimeix. **Fem una crida a sortir als carrers amb determinació. Les nostres veus i cossos seran el testimoni viu de les nostres denúncies i reivindicacions.** No callarem davant de cap forma de violència, perquè totes són expressions d'un sistema que perpetua l'agressió i l'opressió del sistema capitalista, heteronormatiu i patriarcal, militarista, racista i colonial. Tant les violències més visibles com les més subtils requereixen una resposta decidida i col·lectiva.

ENS REBEL-LEM des de les nostres diversitats amb mobilitzacions, assemblees i accions d'ocupació de carrers i places. El que ens uneix és visibilitzar la fúria contra les violències masclistes i no pararem fins a ser lliures. Ens declarem comunitats d'acció i de resistència feminista i enfortim les nostres aliances per sobre de les nostres diferències. Celebrem la vida, perquè estimem la vida, per la llibertat, per la comunitat, perquè volem continuar existint. Celebrem la força i salut dels feminismes decoloniais i cridem a la sororitat entre dones i identitats dissidents per fer trontollar privilegis.

Des dels moviments feministes, **expressem el nostre condol i tota la solidaritat amb totes les persones que han perdut éssers estimats** i amb totes les persones afectades pels aiguats al País Valencià, Albacete, Conca i altres territoris. Perquè aquests episodis extrems ja no són fenòmens aïllats, sinó la nova normalitat d'una crisi climàtica, **ens rebel·lem i exigim mesures urgents i permanents per garantir la vida de les persones i del planeta. Totes les vides importen.**

- **QUE LA POR I LA VERGONYA CANVIÏN CAP ALS AGRESSORS**
- **QUE GOVERNS I ESTATS ASSUMEIXIN RESPONSABILITATS.**
- **PROU VIOLÈNCIES MASCLISTES, S'HA ACABAT!**
- **ENS HI VA LA VIDA DE LES PERSONES I DEL PLANETA .**
- **NI UNA MORTA MÉS! ENS VOLEM VIVES!**
- **ESTEM EN ESTAT D'ALERTA TOTAL I NO PARAREM!**
- **NOMÉS SÍ ÉS SÍ**
- **NO ÉS NO**
- **AUTODEFENSA I AUTOORGANITZACIÓ FEMINISTA!**
- **NO ALS GENOCIDIS! NO AL PATRIARCAT DE LA GUERRA!**

#VergonyaiPorxAgressors #25NjuntsvivesiRebels

Novembre Feminista. 25N – 2024